

ІНСТРУКЦІЯ

для медичного застосування препарату

АЗИТРОМІЦИН-БХФЗ (AZITHROMYCINBCPP)

Склад:

діюча речовина: азитроміцин;

1 капсула містить азитроміцину, у вигляді азитроміцину дигідрату (у перерахуванні на 100 % безводну речовину) – 250 мг;

допоміжні речовини: целюлоза мікрокристалічна, магнію стеарат, натрію лаурилсульфат; до складу капсули входить: жовтий захід FCF (E 110), хіноліновий жовтий (E 104), титану діоксид (E 171), желатин.

Лікарська форма. Капсули.

Фармакотерапевтична група. Антибактеріальні засоби для системного застосування. Макроліди, лінкозаміди та стрептограміни. Код АТС J01F A10.

Клінічні характеристики.

Показання. Лікування інфекційних захворювань, спричинених чутливими до препарату збудниками:

- інфекції ЛОР-органів (синусит, середній отит, бактеріальний фарингіт, тонзиліт);
- інфекції нижніх дихальних шляхів (бактеріальний бронхіт, пневмонія);
- інфекції шкіри та м'яких тканин (бешиха, імпетиго, вторинні піодерматози);
- мігруюча еритема (хвороба Лайма у початковій стадії);
- інфекції уrogenітального тракту (неускладнений та ускладнений уретрит та/або цервіцит, спричинений *Chlamydia trachomatis*).

Протипоказання.

- Підвищена чутливість до азитроміцину та інших компонентів препарату;
- підвищена чутливість до антибіотиків групи макролідів;
- виражені порушення функції печінки та нирок, печінкова недостатність;
- виражена брадикардія, аритмія, тяжка серцева недостатність;
- не застосовувати одночасно з препаратами різків через можливість виникнення ерготизму.

Спосіб застосування та дози.

Перед призначенням препарату бажано визначити чутливість мікрофлори, що спричинила захворювання. Азитроміцин-БХФЗ слід приймати 1 раз на добу за 1 годину до вживання їжі або через 2 години після, тому що одночасний прийом з їжею знижує всмоктування азитроміцину.

Дорослим, дітям з масою тіла понад 45 кг, пацієнтам літнього віку *при інфекціях дихальних шляхів, інфекціях шкіри та м'яких тканин* у 1-й день призначати 500 мг одноразово, а з 2-го по 5-й день – по 250 мг на добу або по 500 мг 1 раз на добу протягом 3 днів (курсова доза – 1,5 г).

При гострих інфекціях уrogenітального тракту призначати одноразово 1 г (4 капсули).

Для лікування початкової стадії *хвороби Лайма (хронічної мігруючої еритеми)* призначати одноразово 1 г (4 капсули) у 1-й день та по 500 мг щодня з 2-го по 5-й день (курсова доза – 3 г).

Печінкова недостатність. Препарат не слід застосовувати пацієнтам із серйозними захворюваннями печінки, оскільки азитроміцин метаболізується у печінці та виводиться з жовчю.

Ниркова недостатність. Пацієнтам із незначною дисфункцією нирок (кліренс креатиніну > 40 мл/хв) немає необхідності змінювати дозування. Не було проведено жодних досліджень у пацієнтів з кліренсом креатиніну < 40 мл/хв. Слід з обережністю застосовувати азитроміцин таким пацієнтам.

Побічні реакції.

Побічні ефекти, інформація про які наведена нижче, класифіковані за органами і системами, а також за частотою їх виникнення: дуже часто ($\geq 10\%$); часто ($\geq 1\%$ та $< 10\%$); нечасто ($\geq 0,1\%$ та $< 1\%$); рідко ($\geq 0,01\%$ та $< 0,1\%$); дуже рідко ($< 0,01\%$); невідомо (не можна визначити з наявних даних).

З боку органів чуття: часто – порушення зору, глухота; нечасто – порушення слуху або шум у вухах. Зазвичай ці порушення мають оборотний характер та пов'язані з довготривалим застосуванням азитроміцину у великих дозах.

Психічні розлади: нечасто – нервозність; рідко – тривожність, психомоторна гіперактивність; невідомо – агресивність, неспокій.

Центральна нервова система: нечасто – гіпестезія, сонливість/безсоння, запаморочення/вертиго, головний біль, парестезії, дисгевзія; рідко – синкопе, судоми, психомоторна гіперактивність, параосмія, аносмія, агевзія.

З боку травного тракту: дуже часто – нудота, діарея (в окремих випадках призводить до зневоднення), дискомфорт (біль/спазми) у животі, метеоризм; часто – блювання, диспепсія, анорексія; нечасто – рідкі випорожнення, розлади травлення, запор, гастрит; невідомо – панкреатит, псевдомембранозний коліт, зміна кольору язика, кандидоз ротової порожнини.

З боку гепатобіліарної системи: нечасто – гепатит; рідко – зміна показників функціональних проб печінки; невідомо – печінкова недостатність, що у поодиноких випадках призводила до летального наслідку, фульмінантний гепатит, некротичний гепатит, холестатична жовтяниця.

З боку сечовидільної системи: невідомо – інтерстиціальний нефрит, гостра ниркова недостатність.

З боку репродуктивної системи: нечасто – вагініт.

З боку серцево-судинної системи: нечасто – відчуття серцебиття, біль у грудній клітці; невідомо – артеріальна гіпотензія, подовження інтервалуQT; аритмії, включаючи шлуночкову тахікардію, аритмію типу «torsade des pointes», особливо у пацієнтів з ризиком пролонгації серцевої реполяризації.

З боку опорно-рухового апарату: часто – артралгія, міастенія гравіс.

З боку кровотворної та лімфатичної систем: часто – еозинофілія, лімфопенія; нечасто – нейтропенія, лейкопенія; невідомо – тромбоцитопенія, гемолітична анемія.

З боку імунної системи: нечасто – ангіоневротичний набряк, реакції гіперчутливості, у тому числі свербіж, гіперемія шкіри, кропив'янка, кон'юнктивіт; невідомо – анафілактичні реакції.

З боку шкіри та підшкірної клітковини: часто – висипання; нечасто – реакції фотосенсибілізації, синдром Стівенса-Джонсона; невідомо – токсичний епідермальний некроліз, поліморфна еритема.

Системні порушення та місцеві реакції: часто – відчуття підвищеної втомлюваності, нечасто – астенія, відчуття нездужання, набряки, кандидоз.

Порушення лабораторних показників: нечасто – зниження рівня бікарбонату крові, підвищення рівнів АСТ, АЛТ, білірубіну, сечовини, креатиніну у плазмі крові, зміни рівня калію в крові; мінені показники зазвичай нормалізуються через 2-3 тижні після закінчення лікування.

Передозування.

Симптоми: оборотне порушення слуху, біль у животі, виражені нудота, блювання, діарея, анорексія, запор, підвищення активності печінкових трансаміназ, слабкість.

Лікування: промивання шлунка, призначення активованого вугілля. Симптоматична терапія для підтримки функцій життєво важливих органів і систем. У тяжких випадках: заходи з відновлення водно-електролітного балансу, екстракорпоральна гемосорбція. Специфічного антидоту немає.

Застосування у період вагітності або годування груддю.

Застосування препарату у період вагітності виправдане лише в тому випадку, коли передбачувана користь для матері перевищує потенційний ризик для плода. Годування груддю слід припинити на період лікування і ще на 2 дні після його завершення.

Діти.

Не рекомендується застосовувати препарат дітям з масою тіла менше 45 кг у даній лікарській формі.

Особливості застосування.

Алергічні реакції.

У поодиноких випадках повідомлялося про здатність макролідів, у тому числі азитроміцину, спричиняти серйозні побічні реакції (рідко – летальні), включаючи ангіоневротичний набряк, анафілаксію. Деякі з цих реакцій мали рецидивуючий характер і потребували більш тривалого спостереження та лікування.

Подовжена серцева реполяризація та інтервал QT, які підвищували ризик розвитку серцевої аритмії, включаючи аритмію типу «torsade des pointes», спостерігалися при лікуванні іншими макролідними антибіотиками. Подібний ефект азитроміцину не можна повністю виключити у пацієнтів з підвищеним ризиком подовженої серцевої реполяризації, тому слід з обережністю призначати лікування пацієнтам:

- з уродженою або зареєстрованою пролонгацією інтервалу QT;
- які проходять лікування із застосуванням інших препаратів, що подовжують інтервал QT, наприклад антиаритмічні препарати класів IA і III, цисаприд і терфенадин;
- з порушенням електролітного обміну, особливо у випадку гіпокаліємії і гіпомagneмії;
- з клінічно релевантною брадикардією, аритмією або тяжкою серцевою недостатністю.

Міастенія гравіс.

Повідомлялось про загострення симптомів міастенії гравіс або про новий розвиток міастенічного синдрому у пацієнтів, які отримують азитроміцин.

Стрептококові інфекції.

Азитроміцин загалом ефективний у лікуванні стрептокової інфекції ротоглотки, але немає жодних даних, які б підтверджували його ефективність у профілактиці ревматичної атаки.

Суперінфекції.

Як і при лікуванні іншими антибактеріальними препаратами, існує можливість виникнення суперінфекцій, спричинених нечутливою до препарату мікрофлорою, включаючи грибки.

Діарея.

Лікування антибактеріальними препаратами, в тому числі макролідами, може призвести до виникнення антибіотикасоційованої діареї, наприклад *Clostridium difficile*-асоційованої діареї, серйозність якої варіювала від слабко вираженої діареї до коліту, у тому числі до псевдомембранозного коліту, іноді з летальним наслідком. Тому при виникненні діареї під час або після лікування азитроміцином необхідно виключити ці діагнози, в тому числі псевдомембранозний коліт. Застосування азитроміцину необхідно припинити у разі тяжкого та/або з домішками крові поносу та провести відповідну терапію. При відсутності необхідного лікування може розвинутися токсичний мегаколон, перитоніт, шок.

Ниркова недостатність.

У пацієнтів із серйозною дисфункцією нирок (швидкість клубочкової фільтрації ≤ 10 мл/хв) спостерігалось збільшення на 33 % системної експозиції з азитроміцином.

Печінкова недостатність.

Оскільки азитроміцин метаболізується в печінці та виводиться з жовчю, препарат не слід застосовувати пацієнтам із серйозними захворюваннями печінки, такими як: астенія, що швидко розвивається, у поєднанні з жовтяницею; потемніння сечі, схильність до кровотеч або печінкова енцефалопатія. У випадку появи цих ознак необхідно провести дослідження функції печінки.

У період лікування препаратом слід утриматися від вживання спиртних напоїв.

У випадку, коли був пропущений час прийому препарату, чергову дозу слід прийняти якомога раніше, а наступні – з інтервалом у 24 години.

Здатність впливати на швидкість реакції при керуванні автотранспортом або роботі з іншими механізмами.

Враховуючи, що у хворих із підвищеною чутливістю до азитроміцину можуть виникнути побічні реакції (запаморочення, сонливість), на час прийому препарату слід утриматися від керування транспортними засобами та роботи з іншими механізмами.

Взаємодія з іншими лікарськими засобами та інші види взаємодій.

Антацидні засоби (які містять кальцій, алюміній, магній) уповільнюють всмоктування азитроміцину, тому необхідний двогодинний інтервал між прийомом азитроміцину та даними препаратами.

При необхідності одночасного застосування *зварфарином* рекомендується проводити ретельний контроль протромбінового часу.

Циметидин: при фармакокінетичному дослідженні взаємодії не виявлено.

Лінкозаміди знижують, а *тетрациклін* і *хлорамфенікол* підвищують ефективність азитроміцину.

Ефавіренц: одночасне введення 600 мг разової дози азитроміцину і 400 мг ефавіренцу протягом 7 днів не призвело до будь-яких клінічно значущих фармакокінетичних взаємодій.

Мідазолам: взаємодії не виявлено.

Циклоспорин: при комбінованому лікуванні необхідно проводити ретельний моніторинг рівнів циклоспорину і відповідно регулювати дозування.

Метилпреднізолон: при дослідженні фармакокінетичної взаємодії азитроміцину не виявив значного впливу на фармакокінетику метилпреднізолону.

Флуконазол: відзначалось клінічно незначуще зниження C_{max} азитроміцину.

Нелфінавір: спостерігається підвищення концентрації азитроміцину. Корекція дози не потрібна, але слід ретельно контролювати можливість виникнення побічних реакцій азитроміцину.

Терфенадин: у фармакокінетичних дослідженнях не повідомлялося про взаємодію між азитроміцином і терфенадином. Як і у випадку з іншими макролідними антибіотиками, азитроміцин необхідно з обережністю призначати у комбінації з терфенадином (через ризик подовження інтервалу QT і виникнення аритмій).

Теофілін: при одночасному застосуванні з азитроміцином рівень теофіліну може підвищуватися, тому необхідно ретельно контролювати рівень теофіліну у плазмі крові.

Цизаприд: одночасне застосування цизаприду може спричинити пролонгацію інтервалу QT, шлуночкову аритмію, «torsade des pointes», тому їх не слід застосовувати одночасно.

Карбамазепін: азитроміцин не виявив значного впливу на плазмові рівні карбамазепіну або його активних метаболітів.

Аторвастатин: застосування одночасно з азитроміцином не впливало на рівень плазмової концентрації аторвастатину.

Астемізол, *альфентаніл*: слід виявляти обережність у випадку одночасного застосування цих препаратів та азитроміцину з огляду на посилення дії останнього.

Цетиризин: не призводить до фармакокінетичної взаємодії у рівноважному стані, але значно змінює інтервал QT.

Зидовудин: не впливає на фармакокінетику та екскрецію зидовудину. Однак застосування азитроміцину спричиняє підвищення концентрації фосфорильованого зидовудину у мононуклеарних клітинах периферичної крові. Клінічне значення цього явища неясне.

Дигоксин: у разі одночасного застосування азитроміцину і дигоксину треба пам'ятати про можливість підвищення концентрації дигоксину і проводити моніторинг рівнів дигоксину у плазмі крові.

Диданозин: одночасне застосування добових доз азитроміцину 1200 мг з диданозином у шести добровольців призводило до збільшення C_{max} диданозину на 44 % та AUC – на 14 %.

Триазолам: не було отримано доказів суттєвого впливу на фармакокінетичні показники при одночасному застосуванні азитроміцину і триазоламу.

Рифабутин: плазмові концентрації цих препаратів не змінюються, однак спостерігалась нейтропенія, яка скоріше за все була пов'язана із застосуванням рифабутину, причинний зв'язок при одночасному прийомі з азитроміцином не був встановлений.

Триметоприм/сульфаметоксазол: рівень плазмової концентрації азитроміцину при їх одночасному прийомі з триметопримом або сульфаметоксазолом не змінюється.

Силденафіл: не виявлено впливу азитроміцину на AUC і C_{max} силденафілу або його основних циркулюючих метаболітів.

Похідні ерготаміну: при сумісному застосуванні азитроміцину з дигідроерготаміном або іншими препаратами ріжків не можна виключити вазоконстрикторний ефект із порушеннями перфузії, що призводить до ураження пальців рук і ніг, тому слід уникати їх одночасного застосування.

Фармакологічні властивості.

Фармакодинаміка.

Азитроміцин є представником нової підгрупи макролідних антибіотиків – азалідів. Має широкий спектр антимікробної дії. Механізм дії обумовлений інгібуванням біосинтезу білка внаслідок зв'язування азитроміцину з 50S-субодиницею рибосоми та пригніченням пептидилтрансферази. Азитроміцин активний щодо грампозитивних аеробних бактерій: *Streptococcus pneumoniae*, *Streptococcus pyogenes*, *Streptococcus agalacticae*, *Streptococcus viridans*, *Streptococcus pneumoniae* груп C, F і G, *Staphylococcus aureus*; деяких грампозитивних анаеробних бактерій: *Clostridium perfringens*; грамнегативних аеробних бактерій: *Haemophilus influenzae*, *Haemophilus parainfluenzae*, *Moraxella catarrhalis*, *Bordetella pertussis*, *Bordetella parapertussis*, *Neisseria gonorrhoeae*, *Gardnerella vaginalis*, *Campylobacter jejuni*.

Азитроміцин також активний щодо внутрішньоклітинних та інших мікроорганізмів: *Legionella pneumophila*, *Chlamydia trachomatis*, *Mycoplasma pneumoniae*, *Ureaplasma urealyticum*, *Borrelia burgdorferi*, *Treponema pallidum*.

Не впливає на грампозитивні мікроорганізми, стійкі до еритроміцину.

Фармакокінетика.

Азитроміцин швидко та добре всмоктується зі шлунково-кишкового тракту, що обумовлено його стійкістю у кислому середовищі та ліпофільністю. Швидко розподіляється в організмі. Добре проникає в дихальні шляхи, органи та тканини уrogenітального тракту, у шкіру та м'які тканини. Висока концентрація у тканинах і тривалий період напіввиведення обумовлені низьким зв'язуванням азитроміцину з білками сироватки крові, а також його здатністю проникати в еукаріотичні клітини та концентруватися у середовищі з низьким рН, яке оточує лізосоми. Це визначає великий уявний об'єм розподілу (31,1 л/кг) і високий плазмовий кліренс. Здатність препарату накопичуватися переважно у лізосомах особливо важлива для елімінації внутрішньоклітинних збудників.

Фагоцити доправляють азитроміцин у вогнища інфекції, де й вивільняють його у процесі фагоцитозу. Вже через 12-72 години у місці запалення створюються високі терапевтичні концентрації, які перевищують мінімальну пригнічувальну концентрацію для збудників інфекції. Період напіввиведення тривалий, з тканин виводиться повільно – 60-76 годин. У бактерицидних концентраціях у вогнищах запалення азитроміцин визначається протягом 5-7 днів після прийому останньої дози, що робить можливим одноразовий прийом препарату на добу та короткий курс лікування (3 або 5 днів). Виводиться в основному з жовчю, невелика частина – із сечею.

Фармацевтичні характеристики.

Основні фізико-хімічні властивості: тверді капсули з корпусом білого та кришечкою жовтого кольору. Вміст капсул – порошок, гранули або стовпчик білого або майже білого кольору.

Термін придатності. 3 роки.

Умови зберігання. В оригінальній упаковці при температурі не вище 25 °С.

Зберігати у недоступному для дітей місці.

Упаковка. По 6 або 10 капсул у блістері, по 1 блістеру в пачці.

Категорія відпуску. За рецептом.

Виробник. Публічне акціонерне товариство «Науково-виробничий центр «Борщагівський хіміко-фармацевтичний завод».